

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025, č. j. 094922/2025/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2025, č. j. 54 A 58/2025 - 13,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále též „krajský soud“) se žalobce domáhal, aby krajský soud zrušil rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora (dále též „povinný“) i rozhodnutí žalovaného a uložil povinnému poskytnout žalobci informace specifikované v jeho žádosti podané dne 25. 2. 2025 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Součástí žaloby byla žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě a dále námitka systémové podjatosti krajského soudu a Městského soudu v Praze.

[2] Krajský soud výše uvedeným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), neboť její podání posoudil jako zjevné zneužití práva.

[3] Proti usnesení krajského soudu brojí žalobce (stěžovatel) kasační stížností, ve které požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19

Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 2. 10. 2025, č. j. 1 As 169/2025-11, o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti tak, že žádost i návrh zamítl. Současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 10. 2025, kdy jej osobně převzal, lhůta 15 dnů tak uplynula dnem 23. 10. 2025.

[8] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu stěžovatel reagoval pouze podáním ze dne 13. 10. 2025, v němž s odkazem na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích požádal, aby Nejvyšší správní soud řízení nezastavil. Stěžovatel však nesdělil žádné relevantní okolnosti, proč by měl soud podle tohoto ustanovení postupovat. Poukázal jen na svou nemajetnost, která však nemůže sama o sobě naplnit podmínky pro postup soudu dle uvedeného ustanovení za situace, kdy soud stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl z důvodu, že podaná kasační stížnost ve skutečnosti nesleduje ochranu veřejných subjektivních práv stěžovatele, tedy bez ohledu na majetkovou situaci stěžovatele. Smyslem podání dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nadto není polemika s důvody, pro něž Nejvyšší správní soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).

[9] Dále stěžovatel uvedl, že již vznesl důvodnou podjatost Krajského soudu v Praze, což ale krajský soud ignoroval. Stěžovatel rovněž namítl podjatost celého Nejvyššího správního soudu s ohledem na jeho skandální postup v řízení vedeném pod sp. zn. 7 As 40/2024. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že nepředkládal námitku podjatosti k rozhodnutí jinému senátu tohoto soudu dle § 8 odst. 5 věty páté s. ř. s. Stěžovatel byl totiž poučen o složení rozhodujícího senátu, o právu vznést námitku podjatosti a lhůtě pro uplatnění námítky přípisem ze dne 17. 9. 2025, který mu byl doručen dne 19. 9. 2025. Lhůta jednoho týdne uplynula dne 26. 9. 2025. Námitka uplatněná až dne 15. 10. 2025, kdy stěžovatel doručil své podání krajskému soudu, jenž jej dne 17. 10. 2025 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu, je opožděná, a proto se k ní nepřihlíží (§ 8 odst. 5 věta druhá a třetí s. ř. s.). Námitka je nadto zjevně nedůvodná, neboť se opírá výlučně o to, jak sedmý senát Nejvyššího správního soudu v jeho věci rozhodl. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen.

[11] Pro úplnost kasační soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl usnesením ze dne 2. 10. 2025 vyzván, soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, nebo ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu